

Om de to Jamgon Kongtrul Rinpotjes

Først om balladen med den alternative fjerde Jamgon Kongtrul Lodrø Tjødji Nyima (Karmapa Ogyen Thinle Dordje's udnævnelse)

Den alternative 17. Karmapa Ogyen Thinle Dordje (til forskel fra den klassiske 17. Karmapa Thinle Taye Dordje, som er Tilogaards protektor) udnævnte i sin tid den nye fjerde Jamgon Kongtrul Lodrø Tjødji Nyima Rinpotje. Den nye Jamgon Rinpotje blev samtidigt anerkendt af den forrige Jamgon Rinpotje's labrang eller administration, som bor på Pulahari Kloster i Nepal.

Den nye Jamgon Rinpotje havde en meget hård barndom og opdragelse i sit eget kloster med sin forgængers administratorer som formyndere. Drengen opfattede situationen som at være fængslet og drømte blot om flugt. Endelig i dette forår, hvor han blev 20 år gammel, stak han så af fra det hele.

Han meddelte sine tilhængere på Facebook, at det var slut, om sine formynderes overgreb og at han nu var fri. Han lagde sine munkeløfter fra sig og vil kun være et almindeligt menneske. Han vil i stedet uddanne sig til læge - et ønske han længe har haft. Han meddelte også, at det bedste folk kunne gøre for ham ville være, at lade ham være i fred. Han havde i alt for lang tid gjort, hvad der blev forlangt af ham, skønt han havde det dårligt med det.

Hans meddelelse blev offentliggjort på Facebook, og på diverse links nedenfor kan du finde op til flere Facebook adresser, hvor man angiveligt skulle kunne læse meddelelsen. Imidlertid virker ingen af dem i øjeblikket, så formodentlig er det Jamgon Rinpotje's organisation, som kontrollerer disse adresser og har fjernet meddelelsen. Fordi man jo må tro, at Jamgon Kongtrul Rinpotje selv måtte ønske, at folk fortsat kan læse hans vigtige besked, da han lagde meddelelsen på Facebook. Ellers ville han vel lægge en ny besked. Der har været nye opslag, men blot med en tak for hans tilhængeres støtte og en protest mod labrang'ens overgreb på hans venner i og omkring klosteret. Nogle af hans venner skulle angiveligt have lidt fysisk overlast, fordi de billigede Jamgon Kongtrul Rinpotje's exit. Alle meddelelser på Facebook er sidenhen slettet - der er ingen nye beskeder.

Her er åbenbart foregået noget, som vist ikke er helt i orden. Vi må derfor spørge, hvordan Rinpotje's exit egentlig er foregået. Der findes ikke umiddelbart noget svar på spørgsmålet, som jeg kan finde nogen steder. Der ingen detaljerede meddelelser om det på internettet. Det er måske noget meget pinligt noget, der er foregået. Hvorfor ellers fortie det? Men det vides altså ikke, hvad der helt præcist er hændt. Imidlertid må der jo have været både en optakt og et forløb af bestemte begivenheder. Både Tulku'en og organisationen lader os gætte, hvilket jeg synes, er lidt

besynderligt. De kan jo bare fortælle, hvad der er sket. De har sikkert hver deres historie at berette.

Organisationen er nu i en meget mærkelig situation uden deres Tulku. Hvad eksisterer de så for? I Danmark nedlægger man foreningen, når dens formål ikke længere kan opfyldes, men sådan skulle det ikke være her.

Alt dette skete tidligere i år (2016), så det er allerede en gammel nyhed, men jeg er ikke altid hurtig og opdagede først disse begivenheder forrige weekend. Jamgon Rinpotje's labrang eller organisation har reageret ved at meddele, at de beklager hans handling, og herefter vil de forberede sig og vente på, at Tulku'en eventuelt kommer tilbage eller på, at den næste inkarnation viser sig. (Læs deres proklamation fra Facebook på Tilogaard's netsted: www.tilogaard.dk/2_jamgon_kongtruls.html.) Så det er vel derfor, at de ikke nedlægger institutionen. Således forhindrer de i hvert fald, at de selv mister deres arbejde. For ikke helt at miste troværdighed og perspektiv, har de fået Karmapa Ogyen Thinle's opbakning til deres beslutning.

Man kunne så tro og formode, at Lodrø Tjødji Nyima ønsker at sige, at han ikke føler sig som en Jamgon Kongtrul Tulku, og derfor ikke selv tror på det, men faktisk er det ikke det, som han meddeler. Han siger ikke, at han ikke er en ægte genfødsel af den forrige Jamgon Kongtrul. Sandsynligvis, fordi han ikke ved noget om det selv. Det er Ogyen Thinle, som har udnævnt ham, og i følge teorien, skulle Ogyen Thinle være i stand til at vide det. Det kan man selvfølgelig tvivle lidt på, fordi Ogyen Thinle selv muligvis er en 'bekvemmeligheds tulku' - tvivlen om hans ægthed som en Karmapa Tulku kan du læse om i artiklen: To Karmapa'er. Denne tvivl har hængt ved ham, lige siden han blev fundet i 1992.

Den alternative fjerde Jamgon Kongtrul Rinpotje

Jamgon Kongtrul Lodrø Tjødji Nyima siger blot, at han hellere vil være læge, samt at han ikke vil være forbundet med den tidligere Jamgon Kongtrul Rinpotje's institutioner.

Han er ikke den eneste Tulku med sådanne følelser og tanker. I den forbindelse er det muligvis fuldstændig ligegyldigt, om han er en 'ægte' Tulku eller ej. Hans handlinger er en fuldstændig fornægtelse af de institutioner, som omgav ham og var hans formyndere, mens andre jævnaldrende havde en normal barndom og ungdom. Synd for ham og skam til formynderne.

Det synes jo umiddelbart meget underligt, at Jamgon Rinpotje's organisation ikke følger Jamgon Rinpotje. De burde jo støtte hans uddannelse som lægmand og læge. Der burde vel slet ikke have været noget problem. Rinpotje er ikke længere munk. Det er vel egentlig heller ikke noget problem. Hvorfor vil Jamgon Rinpotje ikke vide af sin egen organisation, og hvorfor vil hans egen organisation ikke støtte ham?

Det synes ligeså underligt, at Jamgon Rinpotje ikke blot har udskiftet administratorerne, når han angiveligt ikke brød sig om dem. Nu da han er 20 år gammel, må han jo være myndig, og så skulle man da tro, at han også blev chef for sin egen organisation. Det kan dog også være, at han hellere bare ville ud af vagten, og det kunne ikke gå hurtigt nok.

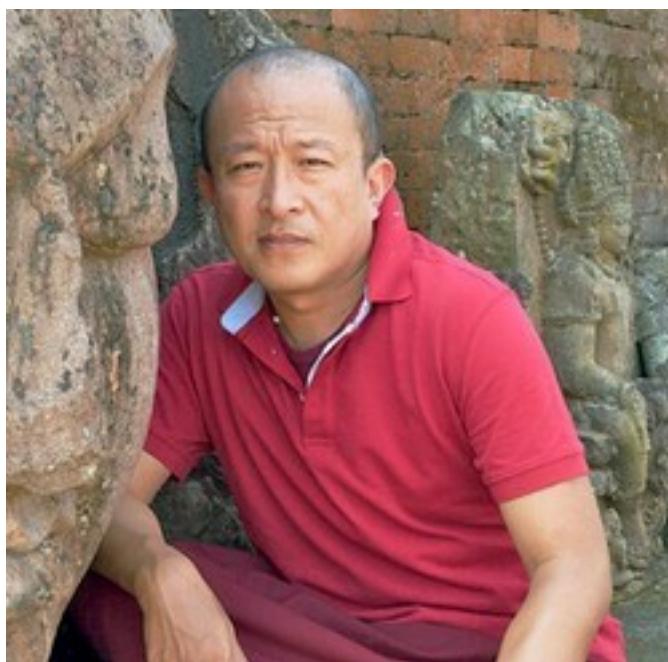
Tilsyneladende er det Jamgon Rinpotje's labrang, som ejer Tulku institutionen. I hvert fald er det fortsat dem, som styrer organisationen, og Rinpotje har blot forladt sit arbejde og fred være med det, synes de at tænke. Måske kommer han tilbage, når han finder ud af, hvor vanskeligt det er at overleve 'udenfor'.

Hvorfor beder de ikke omgående om tilgivelse for, hvad de har gjort mod ham? *Og hvad er det egentlig, som de har gjort mod ham?* Den ydmyge her er tydeligvis den bortrømte Tulku. Al mulig respekt for ham, og må han blive en god læge.

Både Vasubandhu og den 11. Shamarpa var læger. Hvordan ville verden have været uden dem?

Jamgon Rinpotje har åbenbart været fanget, eller følt sig som en fange - ufrivilligt tvunget ind i sin rolle af omstændighederne. Denne historie har naturligvis frembragt flere reaktioner og beskrivelser.

Mest bemærkelses-værdigt er Dzongsar Jamjang Khyentse's artikel om børne Tulkus ensomhed, fejlagtige opdragelse, utilstrækkelige uddannelse og de religiøse fremmedgørende klasseskel. Den tibetanske religiøse kulturs skyggeside og sygdom.

Dzongsar Jamjang Khyentse
Rinpotje

De fleste Tulku'er sidder ufrivilligt på deres troner og kan ikke lide at blive behandlet som prinser og guder. Det er heller ikke sundt for dem. De kommer til at mangle oplevelsen af at være et almindeligt menneske. De er hele tiden adskilt fra andre ved at tilhøre en højere samfunds klasse. De har heller ingen erindring om, hvem de måtte have været i deres forrige liv. Det er der kun ganske få, som har. Dzongsar Khyentse beklager sig også over, at der i vore dage er flere Tulku'er, end der nogen sinde før har været i tibetanernes historie.

Tulku titlen burde være en beskyttet titel - et begreb som tibetanerne ikke har begreb om. De har udnævnt alt for mange politiske Tulku'er alt for

længe. Nu har de svært ved at skelne mellem 'bekvemmeligheds tulku'er' og den ægte slags.

Det er naturligvis ikke noget nyt, at der findes politisk udnævnte Tulku'er. De er normalt blevet udnævnt for at bevare en institution, som havde mistet sin Tulku, da denne døde, og som ikke kunne finde den ægte inkarnation. Så har man gjort, hvad man anså for det næstbedste og udnævnt en 'egnet' kandidat. Der er naturligvis noget inflatorisk over sådan en forførende og misvisende holdning, for ikke at sige en løgn, og den er naturligvis helt uacceptabel for moderne mennesker med respekt for den oldgamle Karma Kadjy tradition.

Denne tradition handler jo om Mahamudra og slet ikke om Tulku'er, skønt Tulku'erne i historiens løb for det meste har været værdige arvtagere. Man kunne kalde det for en tibetansk tilfældighed, at det blev Tulku'erne, som i over 800 år har formidlet transmissionen af Mahamudra indenfor Karma Kadjy. I de forudgående 1600 år foregik transmissionen helt uden nogen Tulku institutioner.

Måske var Tulku traditionen en god ide for 800 år siden. Nu har vi en lidt blandet velsignelse ved den, og unge Tulku'er som Jamgon Kongtrul Lodrø Tjødji Nyima er blevet ufrivillige ofre for deres formynderes fordomme og utilstrækkelighed.

Det er en helt andet emne end det med Tulku'ernes ægthed. Børns liv og opvækst under de bedste omstændigheder ligger os alle på sinde. Man kan derfor ikke være bekendt, at bringe børn i en sådan selvmodsigende situation, hvor de skal være som – eller i hvert fald ligne – helgener, og hvor de bliver opdraget til at leve sig ind i rollen som helgen-Bodhisatva, uanset om de fra fødslen er det eller ej.

Links om denne begivenhed:

Jamgon Kongtrul Lodrø Tjødji Nyima Rinpotje's oprindelige meddelelser på Facebook: www.tilogaard.dk/Jamgon_Kongtruls_exit_messages_on_Facebook_august_2016.pdf.

Nyheds medierne skriver:

<http://indiatoday.intoday.in/story/monk-announces-renunciation-on-facebook/1/738911.html> &

www.telegraphindia.com/1160812/jsp/frontpage/story_102067.jsp

Dzongsar Khyentse's artikel:

www.tilogaard.dk/Dzongsar_Khyentse_om_den_4_Jamgong_Kongtruls_a_bdikation.pdf

Ken McLeod reflekterer over Dzongsar Khyentse:

<http://tricycle.org/trikedaily/reflections-on-dzongsar-khyentses-how-we-raise-tulkus>.

Her er så en helt anden historie om den fjerde Jamgon Kongtrul Karma Mingyur Dragpa Senge

(Karmapa Thinle Taye Dordje's genkendelse)

Den fjerde Jamgon Kongtrul Karma Mingyur Dragpa Senge

Beru Khyentse Rinpotje's søn blev genkendt af Karmapa Thinle Taye Dordje, som er Tilogaards protektor, da de mødtes første gang i Bodhgaya. Til forskel fra den alternative inkarnation, som omtalt for oven, er Karma Mingyur Dragpa Senge opvokset i en normal familie sammenhæng, skønt familien ikke er helt almindelig. Hans far, Beru Khyentse Rinpotje er yderst blid og kendt for sit store åndsnærvær. Så sønnen har ikke lidt under overgreb eller blevet manipuleret.

Beru Khyentse Rinpotje har haft sin egen 'skandale' (i visse tibetaneres øjne) ved at opgive sine munkeløfter, gifte sig og stifte familie, da han selv var ung. Måske derfor virker Jamgon Rinpotje så sund, rask og ubesværet.

Han er også blevet myndig og har været på rundrejse i Europa som Dharmalærer sidste år. Han er i øvrigt igang med at tilegne sig hele Karma Kadjy transmissionen og synes ikke at ville søge alternativ beskæftigelse som sin navnebror med den ufortjente Dharma-blues og ulykkelige barndom og teenage periode.

Link: www.khyenkong-tharjay.org/jkrp3.htm.

Børne munke er en uetisk uskik

Denne historie om de to Jamgon Kongtrul Tulku'er er muligvis en meget vigtig begivenhed. Den inviterer jo til, at man spørger ind til alle Tulku'er, om deres barndom og ungdom var OK.

Den inviterer også til, at man spørger ind til alle umyndige Tulku'er. Er deres forhold i orden? Er forældrene uretmæssigt blevet manipuleret til at give slip på deres børn og overdrage forældre myndigheden til en flok munke uden forstand på børn og nogle verdslige fonds-bestyrere? Bliver disse børns rettigheder krænket? I mange Tulku historier synes dette at være tilfældet.

Hvorfor skulle små børn tages fra deres forældre til at begynde med? Hvorfor skulle det være nødvendigt, at børnene bor i klostrene for at opdrage og uddanne disse Tulku'er? Hvad er der i vejen med et normalt hjem med far, mor og søskende? Ville du give dit barn til et kloster, som du sandsynligvis ikke engang kender? Nej, vel? Tankegangen tilhører Middelalderen, hvor børn ikke havde rettigheder. Det er simpelthen unaturligt og manipulerende, og der burde være en lov mod det.

Desuden kan man jo spørge, om deres formyndere har de rette kvalifikationer? Hvilke retningslinjer bør følges, når de nu alligevel fortsætter med at gøre, som de gør? (*Jeg tror ikke, de holder op, bare fordi en dansk Lama i det fjerne Vesten skriver noget på internettet*). Hvem skal holde øje med det? Forældrene mister det meste af deres indflydelse, når børnene ikke bor hjemme. Den tibetanske religiøst kulturelle konvention gør det nærmest umuligt for forældrene at tage deres børn ud af klostrene igen, hvis tingene ikke forløber, som de bør for børn under udvikling. Det kan kun i ganske særlige tilfælde være i orden, at sende børn i kostskole. Klosterskolerne bør nedlægges og pengene bruges på uddannelses støtte i stedet. Der er ingen grund til at fortsætte en middelalderlig skik, som tiden er løbet fra.

Min egen retreatmester *Gendjyn Rinpotje* var et usædvanligt barn. Han ville absolut være munk, selv da han var blot et lille barn, og han var ingen Tulku. Han var blot et barn med stærk interesse i Dharma. Efter at have gennemgået den sædvanlige kloster træning, sad han i lukket meditativ tilbagetrækning i 30 år. Først i en klippehule over klosteret i Tibet, senere fortsatte han i Kalimpong i Indien. Så man kan ikke lave en regel om, at der ikke må bo børn i klostrene. Det er klosterskolerne og den traditionelle Tulku uddannelse og opdragelse, som der er store problemer med. I vores tid får man en meget bedre uddannelse på almindelige skoler med de almindelige fag. En Dharma uddannelse kan vel foregå parallelt og behøver vel ikke at foregå indenfor et klostres antikke rammer. Et klosterliv bør være myndige personers eget valg, og det er kun noget for børn i ganske særlige tilfælde.

Hvad bør vi så gøre i vores egen afdeling af Dharma verdenen - i vores eget religiøse samsara? Dette problem kompleks tilhører naturligvis først og fremmest tibetanerne. De er ligeså nutidige og moderne som os i Vesten, når det kommer til stykket, men vi andre har også et vist ansvar ved vores deltagelse i traditionen, selvom vi ikke direkte sender vores egne børn i klostreskole.

Vi kan som den mindste indsats gøre vores mening om disse ting bekendt til vores omgivelser, vores Lama'er og Dharmalærere, samt bede disse mennesker om deres mening. Med tiden vil der så forhåbentlig blive ryddet op i disse beklagelige og utilstedelige forhold for tibetanske børn og unge, som udnævnes til et liv som udelukker, at man kan opleve blot at være et almindelig menneske. Det er en gammeldags kulturel konvention, at det skal være sådan, og tiden er løbet fra den. I den tibetanske Middelalder, som jo først endte i 1959, gav denne tradition muligvis en vis mening. Det er virkelig en skam, at det er sådan i vores moderne og oplyste tid.

I øvrigt burde ingen kunne modtage munke løfter, før de er blevet myndige. Det er og forbliver en uskik at ordinere børn.

En mulig løsning: Karmapa's nye Kostskole i Kalimpong Karmapa Center of Education (KCE).

Karmapa Thinle Taye Dordje er naturligvis bekendt med denne problematik. Hans nye kostskole projekt i Kalimpong reflekterer dette. I stedet for at afskaffe klosterscholerne, har han udviklet en vision for moderne undervisning af børn og unge, som normalt har været associeret med klostrene. Kostskolen er opført som en selvstændig institution uden at være direkte forbundet med et bestemt kloster. I stedet har man lagt vægt på, at skolen ligge i nærheden af både Karmapa's bolig samt *Shedra'en*, instituttet for højere studier i Dharma, som begge ligger i Kalimpong. Undervisningen dækker både traditionel buddhistisk lærdom og ritual, 'folkeskole' pensum samt, hvad Karmapa betegner som 'holistiske' fag.

Visionen med denne skole er, at den kan blive et foregangs fænomen for mange flere kostskoler i hele Himalaya regionen. Den er for fattige børn, så undervisning, tøj, bøger, kost og logi er gratis - finansieret af fonde. På denne måde tilgodeser Karmapa's vision den rolle, som klosterscholerne traditionelt har spillet, nemlig en gratis kostskole for fattige børn. Det nye er, at skolen er flyttet væk fra klosteret og har inkorporeret almindeligt pensum, kreative fag og praktiske færdigheder. I vores tid og på dette sted, er sådanne tiltag måske den rette tilgang. Læs mere om det på denne adresse: <http://karmapa-education.org/education.html>.

Lama Olaf Høyer, 20. oktober 2016.